

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roma Sancta sive Benedicti XIII. Pontificis Maximi &
Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium Viva Virtutum Imago Æri & literis in
perennaturam Virtutum memoriam incisa**

Conlin, Johann Rudolph

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXXVI

VD18 10209328

Amice Lector,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72633)

Amice Lector,

Icet suo se satis fulgore virtus prodat, nec laudatore indigeat, rem tamen præfenti ætati non ingrati futuram auctoritas, si quæ suo satis influxu benigna sentimus Sydera, tenui penicillo veluti in umbrâ delineemus, ut si non omnia dicamus (quis enim uno veluti nucleo immensam illam laudum Illiadem complectatur) saltem aliqua fideliter referamus, quæ de insignium Virorum ortu & admirabili progressu annotata reperiebamus. Quæ quidem in re pauca quædam amicissimum lectorem monitum velim. Primum omnium, ut scriptoris libertati, & penè temerariæ præsumptioni ignoscere velit, qui contra ac aliis in more positum, de Viventibus loquor. Enimvero cum me sanctissimum illud Sacræ Paginæ Effatum nequiquam lateat: *Lauda hominem post vitam; magnifica post consumationem*, cui conformiter doctissimus Bellarminus de Scriptoribus Ecclesiasticis agens loquitur: videlicet haud æquum esse de viventium ingeniis aut operibus judicare, merito verebar, ne in primam illam Historicorum legem peccarem, cum laudem post mortem clarissimis Viris debitam, anticipatâ commemoratione præciperem & Maximorum Virorum Modestiam, præpropere opere onerarem. Sed si nimiam anxietate ad hunc scopulum, primum omnium nobis objectum, hærrere velimus, nullam unquam Præclarissimorum Virorum Historiam ætas nostra intuebitur. Scimus, Julium Cæsarem non modò Historiam sui temporis scripsisse, sed vel eas ipsas expeditiones, quibus præfens ipse interfuit,

):

literis

literis consignasse, haud alio scopo sibi praefixo, quam ut sui temporis Coetanei voluptatem illam praelibarent, quam ex amoena veritate historiae sera postmodum posteritas haustura esset. Quis gratiori obtutu oculos flosculus recreat, quam quem modo progerminatum videmus? Videlicet gratissimi sunt, cum recentes; & licet eorum pulchritudinem, ubi ex oculis abierunt, etiam depradicemus, praesens tamen decor oculos & animos magis exhilarat. Hinc in eo mihi magis laborandum erat, quod secundo loco dictum volo, ne tenuitate styli maximorum Virorum nomina magis obfuscarem, quam ornamenti quidpiam adderem; Sed in Excelsa themate cum succumbam, victoriae mihi instar est. Oculos & animos ad nitidissimum solem erigimus, licet ejus fulgore perstringamur, ne plene tantum lumen intueamur; Adhaec utique nobilissimi Uniones pretium non a piscantis manu, sed nativo praecise splendore accipiunt; nec ad eorum illustre decus quidquam refert, a quo demum e pelagi fundo extrahantur. Demum iterum reputavi, si manus operi nemo admoveret, nisi qui rerum dignitatem oratione a se aequari posse confideret, nullam unquam exstituram Maximorum Virorum Historiam. Utique Deus ter Optimus Maximus etiam vilissimarum quarumque frugum primitias a nobis exigit, quas non sui pretium, sed dantis proba intentio pretiosas reddit. Tertium quod doctum Lectorem amice communitum velim, id est, ne quisquam mihi injuriam vertat, quod in patenti illo laudum Campo pauciora aliquando, quam tantorum Virorum merita exigant, in medium adducam; nam in remotis longe oris positi multa laudabilia nescimus, quae Italia, Gallia, Hispania, Lusitania &c. &c. prope se posita, ipsis etiam oculis intuetur, & veluti digitis commonstrat; ita ut scriptorem, qui omnia denique delineet, iterum iterumque nullum futurum authumer. Hinc singulis aliquos decerpisse flosculos satis erit, donec multorum compositio, in unum veluti conglutinata, paradisum denique referat, amanissimis quibuscunque floribus refertissimum. Quarto prout Veritati summo plane conatu & studio in praesenti opere adhaesi, ita non dictum, non scriptum volo, si quidquam in eo, gestum aliter deprehendatur. Hoc Sancte affirmare ausim, quod in excelsa hoc themate cautissime incesserim, quod amicissimo Lectori facile, ut spero, ad oculos patebit, quem in totius operis decursu nihil reperturum confido, quod alicujus injuriam dictum fuisse arbitrari queat. Si bella, si legationes, si studia Maximorum Virorum referam, facile singuli dignoscent, quam prope ea ad vitam illorum pertineant, quos nobis describendos sumpsimus. Dein si dicam, quod Gallus Gallum, Germanus Germanum, Hispanus Hispanum egerit, quis quae morosus Momus reperietur, qui id a me cujusquam injuriam dictum arbitretur? Patria est, in qua quisque nascitur; Huic ut quisque studeat, ad eamque juvandum, consilia, animum & opes advertat, ipsius etiam Naturae leges singulis dicant; adeoque cum bella, pacificationes, & dissidia gentium, inter quas doctissima haec Orbis Lumina versabantur, commemoro, id eo factum consilio, ut omnibus palam facerem, quam praeclaros labores Sacra haec Orbis Orthodoxi Capita sibi dederint, ut horribiles motus, quos sanguinolentus

lentus Mars per longam, quâ latè patet, Europam exciebat, suâ sapientia, quam summam exerebant, componerent; laudamus Solem, dum, quidquid humidum, exsiccat, aut etiam maris ebullientis vapores, ne in periculosè undantes nubes coalescant, suo ardore ad se attrahit. Quintò promittitur continuatio certò futura omnium Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium tam æri quàm literis, simili descriptione insculpendorum; ita ut quotiescunque quempiam creari contigerit, post 6. Menses, ab ejus creatione computandos, cetero nobilissimo Corpori sit adjungendus, ut amici Lectoris desiderio ex integro faciamus satis; Si verò quemquam mors atrox, quæ rerum humanarum vicissitudo est, mortalium oculis subtraxerit, cruce desuper formatâ notatus reperietur, quæ tristis notula, ut serò tantis Viris contingat, ex animo precor. Demum Calcographus excusatum se rogat, si lineamenta, quæ in præsentî duxit, non undequaque ad ætatem singulorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium respondeant; nam quos in prima virili ætate vel accuratissimo penicillo nescio quis Appellineus Artifex depinxit, hos veneranda canities non nova quadam, sed certissimâ & omnibus contigibili metamorphosi, transmutat. In eo tamen amicum Lectorem certioratum vult & rogat, quòd effigies quæcunque suis Originalibus, Romæ delineatis & excusis accuratè respondeant, qua in re is nec diligentia, nec sumptuum quidquam prætermisit. Demum etiam Author Operis in omnibus, quæ scripsit, Orthodoxæ Ecclesiæ se lubentissimè subjicit, ejusque Sanctissimam Censuram agnoscit; nec alium sibi scopum præpositum habet, quam ut egregios Viros, quos nostra ætas dedit, in lucem proferat. Vale amicissime Lector, mei in
tuis precibus memor.

